

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Tunc parebit signum filii hominis in cœlo, & tunc plangent omnes, &c.
Quàm apertè parebit signum Crucis in Judicio, tam apertè patebit cur
plangent judicandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Quantum obest adversitas improvisa,
tantum praevisa prodest.

In 2. p. Fer. 6. Sexagesima.

Quae viventi res fuit gratior, haec fiet

morienti gravior.

In 2. p. Fer. 4. Cinerum. Et vide in hac parte,
sequentem Hebdomadam, ubi de preparatione ad
mortem, seu de vigilantia contra hostes anima.

Statim post tribulationem dierum illorum Sol obscurabitur, &c.

Cum dies illi quorum hic tribulatio describitur non sint tantum dies Antichristi qui paulo ante secundum Christi adventum Christianos persequetur, sed dies illi sint, ut plures ajunt interpretes, quibus eversa Hierosolymorum civitate & dispersis hinc inde per universum terrarum orbem Judaeis, tanta illorum exiit tribulatio quanta unquam fuerit maxima; quid est quod Dominus ait, *statim post tribulationem dierum illorum signa futuri iudicii proditura*, cum jam ab illis diebus supra mille sexcenti & plures anni effluxerint, neque dum tamen signa illa prodierint? Mirum id sane & scitu dignum. Duplex affertur ratio. Prima quod ita suos omnes Christus velit vivere quasi jam jam mortuos & iudicandos, quod tota sequente Hebdomada, ex ipsius Domini verbis patebit evidenter.

Secunda, quod quantumcunque spatiosum videatur hoc tempus, tam breve tamen & tam modicum est si coram Deo spectetur & cum aeternitate comparetur, ut recte à Christo dicatur, *statim post tribulationem dierum illorum* qui jam à multis annis elapsi sunt, futurum illud quod adhuc expectamus iudicium. Sic S. Petrus, *unū hoc*, inquit, *non lateat vos, charissimi, quod unus*

dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Sic & S. Joannes, *filioli novissima hora est*, Et ne quis dubitet, iterum repetens, *scimus*, inquit, *quia novissima hora est*, hoc totum scilicet tempus quod nondum finitum est sed quod tandem finiet, & quod ubi finitum est, tam cito pertransisse cognoscitur ut qui vixerunt clament: *nos nati continuo desimus esse.*

Denique dum verba illa Domini explicantur in 2. parte. Domin. 3. post Pascha: *Modicum & non videbitis me & iterum modicum & videbitis me.* Sic Divum Augustinum de futuro iudicio, jam audivimus esse interpretatum ut diceret, *Modicum est hoc totum spatium quo praesens pervolat saeculum.* Quamobrem quae illic habentur Veritates huc apte referri possunt contra eos qui diuturnitate vitae longioris, nullo venturi iudicii metu moventur.

Nil tam modice creditur, quam modicum vitae tempus, cum nil tamen sit tam credibile.

Ex modico illo quo vivis tempore, plus etiam vitae perdis, quam vivas.

Tunc parebit signum filii hominis in caelo, & tunc plangent omnes tribus terrae.

Hoc signum, signum esse Crucis quod obscuratis Sole & Luna parebit in caelo splendide; sic interpretantur omnes Patres ut universa id profiteatur Ecclesia: *Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dominus ad iudicandum venerit.* Cur autem plangent omnes dum hoc parebit signum, manifestari potest hanc Veritate proposita:

Quam aperte parebit signum crucis in iudicio, tam aperte patebit cur plangent iudicandi.

RATIO EST. Quia tam aperte patebit cur plangent iudicandi quam apertum illud erit propter quod se videbunt iudicandos.

Sed quam aperte parebit signum Crucis, tam apertum illud erit propter quod se videbant iudicandos.

Ergo & cur plangent patebit; Quod modo tamen nihil si vellent, plangerent.

PRIMA propositio difficultatem non habet; ad plenioram tamen ejus intelligentiam, tria possent breviter declarari. Primum, licet de

omni-

omnibus judicandis sive bonis sive malis dicatur quod viso Crucis signo plangent, tamen longe diversus erit alterutroꝝ plangens. Plangent boni, sicut tremunt in celo Angeli, ex quodam divinæ majestatis tremendo cultu. Plangent vero mali, sicut tremunt demones ex quodam imminens suæ poenæ metu. O quanta plangens diversitas!

Secundum, de hoc malorum plangens præsertim intelligendam esse Veritatem propositam, sic enim ad fructum uberior erit discursus.

Tertium, sic manifestum esse quod habet propositio, tunc patere cur plangent judicandi & condemnandi quando id aperte patet propter quod se videbunt condemnandos. Nam si causa eorum plangens est poena imminens, certe quando hæc futura poena patebit apertius, aut quam propius subeunda timebitur, tanto & cur plangent, apertius esse dicetur. *Et plangent terra, familia & familia, forsum,* inquit Propheta. Id est, unusquisque separatim, vel aliqui simul forsum ab aliis, prout quique videbunt apertius propter quod sint judicandi. O quis tum singulorum & omnium plangens!

SECUNDA vero propositio sensum hunc habet, quod viso Crucis signo videbunt mali propter quod sint judicandi, quod ut facilius & fructuosius expendatur, tria sunt etiam quæ observentur. Primum est, quod licet immediata & proxima causa cur mali condemnentur sint eorum peccata sive commissionis ut vocant sive omissionis; tamen ipsa peccatorum causa spectanda est, & tum maxime spectabitur in tremendo illo iudicio sive a Judice ut æquitatem sui Iudicii manifestorem faciat, sive a judicandis ut se magis agnoscant reos & condemnandos. *Deducam eos in vallem tesaphat, & discipabo eum eis ibi.* O qualis discipatio. O homo tu quis es qui respondeas Deo!

Secundum est, universalem & magis spectandam peccatorum omnium causam esse concupiscentiam non repressam & domitam. Hæc lata porta, & spatiosa via est quæ ducit ad perditionem; Unde hoc sacrum est monitum quod de continendis peccatis cætera continet, *Post concupiscentiam tuam non eas, & à voluntate tua avertere. Si præstet anima tua concupiscentias ejus, faciat te in gaudium inimicis tuis.*

Tertium denique est, quod ad reprimentam & damnandam concupiscentiam Christus Dominus Crucem subire voluit, & tanquam vexillum

hujus sacre militiæ Crucem exaltavit, unde quod dicebat ad se venientibus ut abnegarent & crucem ferrent hoc unum erat ut suam concupiscentiam reprimerent, unde & Apostolus, veterem nostrum hominem cum Christo esse crucifixum asseruit, hoc sensu ut intelligeremus sic nos debere moveri exemplo Christi ad illum veterem hominem, id est, corruptum & depravatum, qualem ex Adamo accipimus, continentem; Quod & alibi sæpius, de se & aliis, *Christo confixus sum cruci.* *Qui cum Christi, carnem suam crucifixorum cum vitiis & concupiscentiis* Atque hæc fit ut sicut in hac vita Crucis aspectus erat vehementius incentivum ad illam concupiscentiam reprimentam, ita & in altera post mortem & in Iudicio, cum parebit signum hoc crucis, signum illud erit quo intelligent mali & judicandi se præsertim malos & judicandos esse, quod crucem oderint, quod crucem suam non tulerint, quod se suasque concupiscentias non represserint; Nam si eas repressissent, non peccassent, aut illos peccati poenitisset & judicandi non essent. Adde, quod cum ex Christo propterea crucifixus, tantum haberet subsidii, motivi, & exemplaris, idem ut suo modo præstaret; cum se videbunt nihil fecius Crucem tulisse, quam si de Cruce Christus nihil unquam egisset: o verè tunc illud videbunt propter quod judicandi erunt. Hoc unum illis exprobrabitur, hoc illis ipsa Crux quæ parebit, objiciet; hoc eras signum in quo pugnandum & vincendum erat, quod cum neglexeritis, hoc est modo signum in quo judicandi estis.

Nonne hoc aperte Christus Dominus cum proximè Crucem aditurus esset, *Nunc iudicium est mundi, Nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent, id est, excusari quodam modo possent. Nunc autem excusationem non habent de peccato suo, quia quam solent omnes excusationem à concupiscentia sua petere, nullam præstus esse declarat exemplum Crucis seu Christi crucifixi. Nimis enim potens erat hoc exemplum, ut qui eo se permoveri & attrahi noluerint, sibi omne detraxerint præsidium, sibi omnem excusationis viam præcluserint. Hoc signum cui contradicentur, & hoc signum cui contradicentes se condemnatos intelligent. Quamobrè hic postquàm dictum est, *Tunc parebit signum filii hominis,* aptè subjungitur, *Et nunc**

Y 3

nunc

Gal. 2.
 Iud. 5.

Joan. 12.
 Jo. 15.

Luth. 12.

Mat. 3.

Mat. 9.

Mat. 7.
 Luc. 18.

tunc plangent omnes tribus terra. Quia scilicet tunc videbunt quid plangent, tunc videbunt quid sit quam obrem in iudicium a iuocentur: tunc videbunt quam se longè à Cruce, dum vivebant traxerint, quam se longè à salute moriendo distinxerint, tunc videbunt quam se gravibus inde poenis addixerint, quibus emergendi iam nulla pateat via.

Nonne hoc pavendum omnibus, nonne hoc plangendum & ex imo descendum peccatore! Sed

Et mittet Angelos suos cum tuba & voce magnâ, & congregabunt electos ejus à quatuor ventis.

NON est dubium quin congregentur cum Electis simul & reprobis, cum aperte Dominus dixerit, *Omnes qui in monumentis sunt, audient vocem filij Dei. Et rursum: mittet filius hominis Angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem, & mittent eos in caminum ignis.* Hic autem solum Electos memorat quia primò & directè Dominus intendit beatificare homines, cum hic sit finis ad quem creati sunt; Secundariò verò & indirectè tantùm eos punire, quatenus scilicet peccaverint & se indignos æterna felicitate reddiderunt, unde *Matt. 25. & dicit beatus: Venite benedicti Patri mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.* Reprobis autem: *Discedite à me maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo & Angelis ejus,* quasi diceret, qui non erat vobis paratus nisi vos et peccando destinassetis.

Sicut autem multum accrescet Electorum splendor ex comparatione miserandi status reproborum, sic deplorandus horum status multò deploratior apparebit ex illorum conspectu què videntes turbabuntur timore horribili, & horrendis illis agitantur moribus, qui suscitoto capite quinto libri Sapientie describuntur, ex quibus quod spectat ad confusionem, acentius est perpendendum contra perversum illum naturalem metum, quo quis facilius peccat & difficilius peccata confitetur, ne scilicet confundatur. At contra potius,

VERITAS PRACTICA.

Nemo magis confundetur quam qui peccat ne confundatur.

fructu tunc plangent omnes, sed ferius, sed luctuosius! Nunc peccator, nunc fructuosè signum hoc Crucis spectandum esset, nunc ibi deploranda præterita, corrigenda præsentia, præcavenda futura. Nunc ibi discendum est quale de rebus iudicium ferri debeat; quale de peccatis iudicium repetatur; quale de divina Justitia sit statutum exemplum. Quia si in vidi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?

Perge ulterius, quantum cum gratia se pius prodest affectus.

RATIO est manifesta, quia nemo magis confundetur, quam qui extremo illo in iudicio coram omnibus confundetur.

Sed qui peccat ne confundatur, is inter omnes extremo illo in iudicio coram omnibus confundatur.

Certa est igitur Veritas, & ejus fructuosa praxis dum minor quaedam confusio majori metu confusionis auferetur.

AD PRIMAM PROPOSITIONEM triplex posset declarari confusio quam in extremo illo iudicio peccator sentiet. Prima est à seipso, vix enim dici potest quam sit omne peccatum ipsi peccatori pudendum quando videtur in sua foeditate, nec ullis excusationum integumentis vetatur. *Deus meus confundor, & erubescet levare faciem meam ad te.*

Secunda est ab aliis hominibus ibi tum congregatis, quibus quod latebat & quod latere sepe peccator voluerat, tum apparebit, minus quanto pudore suffundat peccatorem, sicut sentitur ex hac vita quando vel uni homini nostrum patet crimen. *Quomodo confunditur sur quando deprehenditur, sic confusi sunt domus Israel, ipsi & reges eorum, principes & sacerdotes.* Id est, quique securiores.

Tertia est à Christo Domino qui se coram Patre suo & Angelis ejus affirmat confusurum eos qui metu confusionis peccaverint! O qualis tum confusio! Describi debet & perpedi solius.

AD SECUNDAM PROPOSITIONEM, triplex offertur ratio cur qui peccat ne confundatur, is inter omnes extremo illo in iudicio coram omnibus confundatur.

Prima